

Tygodnik Parafii
pod wezwaniem
Objawienia Pańskiego
w Bliznem

Druga Niedziela
Wielkiego Postu
24.02.2013r.

TYGODNIK PARAFIALNY NR 46

epifania

WIELKI
POST
2013

CZYTANIA NIEDZIELNE: Rdz 15, 5-12. 17-18; Ps 27; Flp 3, 17 – 4, 1

NIEDZIELNA EWANGELIA

> Łk 9,28b-36

Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniaco białe. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmożeni. Gdy się ocknęli, ujrzeni Jego chwałę i obydwóch mężów, stojących przy Nim. Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; złąkli się, gdy [tamci] weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!» W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmiali o tym, co widzieli.

KOMENTARZ x. MR

Lśniaco białe odzienie, odmieniony wygląd twarzy - to dzieje się na modlitwie i jeszcze Ci dwaj z nieba. Potem potwierdzający wybranie Jezusa głos z nieba. To wszystko staje się dla

nas dostępne poprzez wiarę w czasie każdej Eucharystii. Pan przychodzi do nas obecnych, którzy stanowimy Jego Ciało. Mówi do nas w swoim Słowie. Jest obecny, oświeca

nasze umysły, serca, przenika duszę i ducha, poucza. Staje się pokarmem na drogę do wieczności. Potwierdza nasze wybranie do zmartwychwstania i życia wiecznego.

CZY JESTEM GOTOWA NA PRZEMIANĘ?

Bóg zawiera przymierze z Abrahamem i w ten sposób łączy się obietnicą wierności. Na górze Tabor Bóg objawia swoją chwałę i zaprasza nas, abyśmy byli uczestnikami tego wydarzenia. Jako uczniowie Chrystusa jesteśmy podobni do Abrahama – jesteśmy ludźmi obietnicy. Musimy tylko wyruszyć w drogę tak, jak uczynił to Abraham. Nasze przebywanie na górze Tabor to modlitwa, zaufanie Jezusowi i wpatrywanie się w niego.

Jednak nasza wiara musi być rozumna. W zasadzie przyzwyczajaliśmy się, że wiara to tylko słowna deklaracja, że jest się wierzącym, katolikiem. Rozumiemy to jako pewne światopoglądowo-polityczne opowiedzenie się po jednej ze stron. Owszem, jest to jeden z aspektów wiary, ale chyba najmniej istotny. Człowiek wierzący przyjmuje pewien system wartości, który jest ściśle określony i nie da się go pogodzić z pewnymi kierunkami polityki czy filozofii. I tak, szczerze wierzący katolik, który zna i poważnie traktuje swoje przekonania, nigdy nie zostanie marksistą czy liberałem. Nie może również głosować na partie, które promują wartości niezgodne z wyznawaną przez niego wiarą.

Podstawowym aspektem wiary jest jednak więź człowieka z Bogiem obejmująca

wszystkie dziedziny jego życia. Wierzyć to znaczy z pełnym zaufaniem i bez lęku oddać siebie Bogu, pozwolić, by właśnie On zajął centralne miejsce w moim życiu, by decydował o tym, co ze mną będzie. Czy teraz, wiedząc to, nadal jesteśmy tak pewni, że jesteśmy „wierzący”? Co to znaczy wierzyć w Boga?

Świetnie odpowiada na to pytanie dzisiejsza Ewangelia. Żeby uwierzyć, trzeba osobiście spotkać się z Bogiem, wejść z Nim w bezpośrednią relację. Trzeba zobaczyć Boga. Zaraz ktoś zaprotestuje: przecież Boga nie da się zobaczyć! Owszem, fizycznie, wzrokiem – nie, ale duchowo – tak! Wymaga to jednak sporego wysiłku, jak w tej scenie Przemienienia. Najpierw trzeba wyjść na wysoką, samotną górę. Oderwać się od codziennych trosk i uciech życia. Dalej, trzeba się modlić, ale nie tylko odmawiając pacierze, lecz trwając w wyciszeniu. Nasze zmysły muszą być wtedy niejako uśpione, wyłączone. Co to za modlitwa, jeśli w pokoju jest włączony telewizor, a wyobraźnia błądzi gdzieś koło domu czy pracy? I wreszcie trzeba być gotowym usłyszeć Boga, zostać przy Nim, zrobić Mu miejsce w swoim życiu, rozbić dla Niego namiot. Jest to proces, na który musimy znaleźć czas.

W tym wszystkim wcale nie chodzi o to, by uciekać od twardych realiów życia w świat

wizji. Wręcz przeciwnie, zaraz potem trzeba do tego życia wracać, ale przemienionym przez Boga, by dalej samemu ten świat przemieniać na bardziej Boski. Siłę do tego trudu da nam tylko wiara.

Grażyna

**KATECHIZM NA ROK WIARY
NR 372. Mężczyzna i kobieta są stworzeni „jedno dla drugiego”: Bóg nie stworzył ich „jako części” i „niekompletnych”. Bóg stworzył ich do wspólnoty osób, w której jedno może być „pomocą” dla drugiego, ponieważ są równocześnie równi jako osoby („kość z moich kości...”) i uzupełniają się jako mężczyzna i kobieta. Bóg łączy ich w małżeństwie w taki sposób, że stając się „jednym ciałem” (Rdz 2, 24), mogą przekazywać życie ludzkie: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię” (Rdz 1, 28). Przekazując swojemu potomstwu życie ludzkie, mężczyzna i kobieta jako małżonkowie i rodzice współdziałają w wyjątkowy sposób z dziełem Stwórcy.**

WIELKI POST - OBECNOŚĆ I UCZESTNICTWO

Symboliczne czterdzieści

Najstarsze świadectwa o praktykowaniu przez chrześcijan postu jako przygotowania do Paschy pochodzą z III w. Tertulian podaje, że post trwał tylko 40 godzin, w Wielki Piątek i Wielką Sobotę, ale był bardzo surowy. Pod koniec tego samego wieku wydłużono go do tygodnia. Sobór nicejski w 325 r. postanowił, że czas pokutny trwać będzie 40 dni. W Kościele wschodnim rozpoczynano go osiem tygodni przed Wielkanocą, wyłączając z niego soboty i niedziele. Kościół Zachodni przyjmował sześć tygodni postu, bez niedziel, gdyż każda niedziela jest pamiątką Zmartwychwstania Pana.

Okres Wielkiego Postu ujedynocił w całym Kościele Papież Grzegorz Wielki pod koniec VI w. ustanawiając dokładnie 40 dni wielkopostnego czuwania. Środa Popielcowa

rozpoczyna okres tego przygotowania do największej chrześcijańskiej uroczystości - Świąt Paschalnych. Nadal wyjątkiem jest niedziela – każda ma charakter uroczystości i wtedy post nie obowiązuje.

Dlaczego właśnie 40 dni?

Liczba 40 w Biblii jest "zarezerwowana" dla dzieł oczyszczenia i przygotowania. 40 dni trwał deszcz i potop, Mojżesz przebywał na Synaju przez 40 dni i 40 nocy. 40 lat Izraelici błąkali się na pustyni. Eliasz szedł przez 40 dni i 40 nocy do Bożej góry Horeb, pogańscy Niniwici potrafili przez 40 dni pościć, by przebłagać Boga. Chrystus pościł 40 dni na pustkowiu.

Prorocy długo przygotowywali się na spotkanie z Bogiem, szczególnie wtedy, kiedy czekała ich ważna do spełnienia misja.

Artykuły z cyklu „Obecność i uczestnictwo” w kolejnych numerach „Epifanii” Magda Jurewicz

Każdy z nas w okresie Wielkiego Postu otrzymuje swoje 40 dni - czas na przygotowanie do szczególnego spotkania z Bogiem w tajemnicy zbawienia.

Gdzie mogę znaleźć pustynię?

Okres 40 dni przygotowania na spotkanie z Bogiem ma również szczególne miejsce: na pustyni. Z dala od zgiełku świata. Z dala od telewizora, komputera, telefonu, mp3. Z dala od ludzi. Od spraw do załatwienia koniecznie i teraz. W ciszy. Tam, gdzie rzeczywiście można Boga usłyszeć w głębi swojego serca.

Z Blizne Łaszczyńskiego do pustynnej krainy daleko. Jezus chce nam pokazać, gdzie najpierw należy szukać Boga: z dala od zgiełku świata w głębokiej ciszy własnego serca. Ale tę pustynię czy oddalenie musimy sobie zapewnić sami.

Rok Wiary i jego Boże prowadzenie...

Rok Wiary zwraca naszą uwagę na wiele istotnych problemów. Jednym z nich jest starość. Do tej refleksji zmusiła nas trochę sytuacja zaistniała w Kościele, tj. abdykacja Ojca Świętego Benedykta XVI. Każdy z nas zaczął myśleć o końcu swojego życia i o tym, jak będzie ono wyglądało. Czy będzie czasem bezproduktywnego oczekiwania na koniec? Czy mam pracować bez wytchnienia do końca mego życia? Kiedy w ogóle mam zrezygnować z moich obowiązków? A jak zrezygnuję to, co będę robił? Może nic?

Właśnie w tym momencie warto przypomnieć sobie Naukę Kościoła, a bardziej szczegółowo, naukę Ojca Świętego Jana Pawła II, który w adhortacji apostołskiej **Christifideles laici** przypomina osobom w podeszłym wieku: Pomimo że musicie rozwiązywać wiele złożonych problemów, że stopniowo ubywa Wam siła, (...) nie jesteście i nie powinniście uważać się za ludzi żyjących na marginesie Kościoła, bierny element świata, który żyje w zbyt szybkim tempie, ale za czynne podmioty przeżywające płodny pod względem duchowym i ludzkim etap ludzkiego życia. Macie jeszcze misję do spełnienia, macie jeszcze wiele do ofiarowania (nr 48).

Te słowa mogą być dla nas otrzeźwieniem, ponieważ wszyscy zapominamy o tym, że kiedyś będziemy po prostu w po-

deszłym wieku! Pokazują one autentyczną trudność wielu osób starszych (czy zresztą tylko starszych?) w odnalezieniu się we współczesnym świecie, we wspólnocie Kościoła powszechnego, a tym bardziej parafialnego, a nawet w swojej rodzinie. Przekłada się to na nasz udział w życiu wspólnoty parafialnej, brak aktywności w niej, a nawet na przygotowanie się do spowiedzi. Wiele osób w podeszłym wieku, oprócz wielu trudności, boryka się z powszechnym osłabieniem poczucia grzechu. Czasem jest to tylko skutek braku udziału w życiu parafii, a czasem braku zaangażowania w swój rozwój duchowy. Niekiedy na tym etapie życia słabnie świadomość owej misji, do której wypełnienia jesteśmy wszyscy powołani.

Na starość trzeba patrzeć właśnie jako na powołanie. Nie należy również umieszczać w jednej grupie chorych i starszych. Starość nie jest przecież chorobą. Nie każdy chory jest w podeszłym wieku i nie każdy człowiek posunięty w latach jest poważnie chory, pomimo że zwykle w podeszłym wieku wzmagają się różne dolegliwości. Tymczasem starość jest naturalnym etapem w życiu człowieka. Od momentu narodzin zegar biologiczny wyznacza kolejne etapy ludzkiego życia, od dzieciństwa począwszy poprzez dojrzewanie i czas aktywności dorosłego, aż do starości, której początku nie da się

jednoznacznie określić. Wszystkie te etapy prowadzą do przejścia przez granicę śmierci. Bóg wpisał starość w życie człowieka. Każdy jego okres wiąże się ze szczególnym powołaniem. Ten ostatni może być powołaniem do mądrego przeżywania starości. Powołanie jednak wyznacza określone zadania. Jakie zadania stają przed człowiekiem w podeszłym wieku? O tym w następnym artykule.

Jeszcze zaproszenie. W Wielkim Poście wiele się dzieje. W naszym seminarium duchownym na ulicy Krakowskie Przedmieście 52/54 w każdy piątek o godz. 20.00 odbywają się Adoracje Krzyża. Cieszą się one niezwykłym zainteresowaniem, o czym świadczy liczna obecność warszawiaków i nie tylko. Nie bądźmy obojętni na wydarzenia mogące pomóc nam w rozwoju duchowym!

Ks. Marcin

KATOLICKIE WWW
www.krucjatarozancowazaojczyzne.pl

Z Maryją Królową Polski módlmy się o Polskę wierną Bogu, Krzyżowi i Ewangelii, o wypełnienie Jasnogórskich Ślubów Narodu!

Jeśli leży nam na sercu dobro naszej Ojczyzny, to zamiast narzekać, powinniśmy się za nią modlić. Od 15 czerwca 2011r. trwa Krucjata Różańcowa za Ojczyznę. Aktualnie zgłosiło w niej swój udział 109 908 Polaków. Weźmy przykład z Węgrów. Przemiany, które zachodzą w ich kraju, oni po prostu wymodlili. 10% społeczeństwa węgierskiego codziennie modliło się za ojczyznę. Na stronie www.krucjatarozancowazaojczyzne.pl znajdziemy deklarację przystąpienia do krucjaty, informację o Mszach św., czuwaniach i różańcowych marszach pokutnych.

Jak walczyć?

- Odmawiaj różaniec, przynajmniej jedną dziesiątkę dziennie.
- Daj jałmużnę.
- Ofiaruj post i wyrzeczenia.
- Zamów Mszę w intencji Ojczyzny.

W.M.

MINI STRANCI

W zdrowym ciele zdrowy duch!

Ministranci nie śpią. Mimo że jest zima, dbamy nie tylko o rozwój duchowy, ale również fizyczny. Czas naszych zbiórek poświęcamy więc nie tylko na formację ministranek, ale także na rozgrywki i turnieje w ping ponga. Mamy liderów gry, ale jest wielu, którzy się jeszcze uczą. Polecam. Jest fajna zabawa, a przy okazji można spróbować ograć ks. Marcina.

Podajemy także liczne zadania. Od pierwszej Niedzieli Wielkiego Postu wszystkie dzieciaki są zaproszone do niezwykłych zawodów, których efekty będziemy oglądać przez cały Post na specjalnej tablicy. Każdy bez względu na wiek może się przyłączyć. Zapraszamy!

Ks. Marcin

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **24.02** – niedziela pomocy Kościołowi w świecie, zbiórka do puszek Gorzkie Żale o g. 17.30.
2. **1.03** – pierwszy piątek miesiąca, g.17.00; Droga Krzyżowa o godz. 17.30 spowiedź, po Mszy św. wieczornej nabożeństwo o Najświętszym Sercu Jezusa. Proszę zgłaszać chorych. Jest to również Dzień Żołnierzy Wyklętych.
3. **2.03** – pierwsza sobota miesiąca, o g. 18.00 modlimy się w intencji wynagradzającej Najświętszemu Sercu Maryi Panny.
4. **3.03** – pierwsza niedziela miesiąca, po sumie adoracja; rocznica nominacji Pasterza Archidiecezji; o g. 18.00 Msza św. zbiorowa.

SPORT NEWS

Varsovia Warszawa zwycięża w halowym turnieju młodzików

W niedzielę 17 lutego w Borzęcinie Dużym odbył się Halowy Turniej Piłki Nożnej o Puchar Wójta Gminy Stare Babice dla dzieci z rocznika 2001/2002. Spośród dziesięciu drużyn najlepsza okazała się warszawska Varsovia, która w finale pokonała Pogoń Grodzisk Mazowiecki 2:1. Gospodarze turnieju, gminne drużyny UKS GOS i R Stare Babice I oraz UKS GOS i R Stare Babice II, tym razem zawiodły i zajęły odpowiednio siódme i ósme miejsce.

Autor: KK

Chrześcijańskie mp3

Światło Życie - nowy album New Life'm

Już w najbliższą sobotę, 23 lutego, do sprzedaży trafi nowy album New Life'm „Światło Życie”. Będzie to zbiór Piosenek Roku Ruchu Światło-Życie wybranych z okresu od 1978 do 2011 roku. Na płycie usłyszymy m.in. „Wiele jest serc”, „Przyjdź, Duchu Święty, napelnij serca”, „Zwiastunom z gór”, „Miłość”, „Jezus Chrystus jest moim Zbawieniem”. Na płycie usłyszymy Agnieszkę Musiał - wokalistkę zespołu, ale także Diakonie Muzyczne Ruchu Światło-Życie oraz Chór Gospel Joyful Voice. Do krążka dołączona zostanie książka zawierająca wiele interesujących materiałów z życia Ruchu, a także

New Life'm. Będą tam informacje o historii, ale także współczesnych działaniach Ruchu Światło-Życie, świadectwa, a także dużo fotek ilustrujących wielopokoleniową rekolękcję oazowych. Wszystkie piosenki wykonywane są jednym głosem, co sprawia, iż towarzyszące zespołowi chóry przez prostotę wykonania zapraszają słuchających do wspólnego śpiewu – modlitwy.

(Wykorzystano materiały ze stron: www.bosko.pl) Opracował: BI

Akcja 1%
NA SZKOLE
W BABICACH

Akcję „1% podatku dla szkoły w Starych Babicach” prowadzoną przez Radę Rodziców może wesprzeć każdy dorosły przekazując 1% podatku poprzez wskazanie w deklaracji PIT za rok 2012 w rubryce „cel szczegółowy 1%” naszego numeru. Fundusze zgromadzone w akcji posłużą dofinansowaniu infrastruktury sportowej w Szkole.

Za wielkie serce i wsparcie Serdecznie Bóg zapłać!
Rada Rodziców w Szkole Podstawowej w Starych Babicach

H. WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP)

Należy podać numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (Numer KRS) organizacji wybranej z wykazu oraz wysokość kwoty na jej rzecz.

124. Numer KRS **0000031762** Wnioskowana kwota **XX zł, XX gr**
Kwota z poz. 125 nie może przekroczyć 1% kwoty z poz. 120, po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół

I. INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE

Podatnicy, którzy wypełnili część H, w poz. 126 mogą podać cel szczegółowy 1%, a zaznaczając kwadrat w poz. 127 wyrazić zgodę na przekazanie OPP swojego imienia, nazwiska i adresu wraz z informacją o kwocie z poz. 125. W poz. 128 można podać dodatkowe informacje, np. ułatwiające kontakt z podatnikiem (telefon, e-mail).

126. Cel szczegółowy 1% **RADA RODZICÓW SP Stare Babice, 60000060041** 127. Wyrażam zgodę

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00
10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)
12.00
18.00

Dni powszednie

8.00 - (wrzesień - czerwiec)
18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

Droga Krzyżowa, piątek g.17.00
Gorzkie żale, niedziela g. 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskie

ul. Łaszczyńskiego 1
05-082 Blizne
tel./fax (022) 7220250

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

KOSZT WYDANIA: 50 GR

**CENA: dobrowolne ofiary
łożone do koszyka**

